Lietas arhīva Nr. C-2101-21/5
ECLI:LV:RPPT:2021:0330.C68460120.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2021.gada 30.martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese M.Šalta izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA "Intrum Latvia" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Tiesā saņemts SIA "Intrum Latvia" (turpmāk arī prasītāja) prasības pieteikums pret /pers. B/ (turpmāk arī atbildētājs) par parāda piedziņu.

Pieteikumā norādīts, ka starp AS /nosaukums/ un prasītāju noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar kuru prasītāja ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Starp atbildētāju un AS /nosaukums/ noslēgts aizdevuma līgums, saskaņā ar kuru atbildētājam piešķirts aizdevums 3911,40 *euro* apmērā.

Tā kā atbildētājs nepildīja saistības, prasītāja atkāpās no līguma un atbildētajam ir izveidojies parāds, kas sastāv no pamatparāda 3911,40 *euro*, aizdevuma lietošanas procentiem 1261,87 *euro*, aizdevuma līguma administrēšanas maksas 30 *euro*, līgumsoda 385,53 *euro*, likumiskajiem procentiem 257,50 *euro* un parāda piedziņas izdevumiem 17 *euro*.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1798., 1801., 1805., 1806., 1811., 1828., 1832., 1835., 1934., 1943., 1946.pantu.

Atbildētājam nosūtīts paziņojums par rakstveida paskaidrojumu sniegšanu. Līdz prasības izskatīšanas dienai no atbildētāja paskaidrojumi nav saņemti.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 1.februāra lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu.

Pusēm par lietas izskatīšanu rakstveida procesā ir paziņots 2021.gada 1.februārī.

Motīvu daļa

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji šādu apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības – nav sniedzis paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību un nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka viņam nav pamatotu iebildumu pret prasību.

No lietas materiāliem redzams, ka 2018.gada 18.jūnijā starp AS/nosaukums/ un atbildētāju noslēgts aizdevuma līgums, saskaņā ar kuru atbildētājam piešķirts aizdevums 3911,40 *euro* apmērā, ar procentu likmi 45% gadā un atmaksas termiņu līdz 2021.gada 15.februārim.

2017.gada 15.decembrī starp prasītāju un AS /nosaukums/ noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar kuru prasītāja ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālos esošos līgumus, secina, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu šie līgumi uzskatāmi par galīgi noslēgtiem un atzīstami par tiesīgiem.

Saskaņā ar līgumu atbildētājs apņēmās atmaksāt aizdevumu un procentu maksājumus saskaņā ar grafiku.

Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Līguma 2.1.1.punktā puses ir pielīgušas prasītājai tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, ja atbildētājs kavē maksājumus vairāk kā 30 dienas.

Tā kā atbildētājs kavēja ikmēneša maksājumus, prasītāja ar 2019.gada 27.maiju vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma.

Tā kā atbildētājs nepildīja uzņemtās saistības, atbildētāja pamatparāds sastāda 3911,40 *euro* un aizdevuma administrēšanas maksas parāds sastāda 30 *euro*.

Civillikuma 1756.pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Atbilstoši līguma noteikumiem, atbildētājs apņēmās maksāt procentus par kredīta izmantošanu 45% gadā.

Prasītāja ir aprēķinājusi procentus par aizdevuma lietošanu par laika periodu no 2018.gada 17.jūlija līdz 2019.gada 27.maijam 1261,87 *euro*.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakara ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1720.pants nosaka, ka kreditors var prasīt gan līgumsodu, gan arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar līguma 4.1.punktu līgumsods par termiņā neveiktu procentu vai pamatsummas maksājumu noteikts 0,5% dienā.

Prasītāja ir aprēķinājusi līgumsodu par laika periodu no 2018.gada 16.augusta līdz 2019.gada 27.maijam 385,53 *euro*.

Izvērtējot līgumsoda apmēru, ievērojot vispārējos taisnīguma un samērīguma principus, kā arī ņemot vērā Civillikuma 1716.pantā veiktos grozījumus, kas nosaka līgumsoda maksimālo apmēru 10% apmērā no galvenās parādsaistības, tiesa atzīst, ka prasītājas aprēķinātais līgumsods atbilst samērīguma un taisnīguma principiem.

Civillikuma 1805.pants nosaka, ka cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku. Civillikuma 1806.panta pirmā un otrā daļa nosaka, ka cesionārs gan neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām, pat arī tad, ja tās

būtu pamatotas uz personīgu labvēlību pret cedentu, ciktāl par tām nav tieši noteikts izņēmums no šā noteikuma. Vēl nenomaksātie prasījuma procenti, ja tie nav tieši pielīgti, arī pāriet uz cesionāru.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasītāja ir ieguvusi tiesības prasīt no atbildētāja līguma izpildi.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Civillikuma 1759.pantā noteikts, ka par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs, arī bez noteiktas norunas parādniekam jāmaksā nokavējuma procenti. Civillikuma 1765.pantā noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Prasītāja ir aprēķinājusi likumiskos procentus par laika periodu no 2019.gada 28.maija līdz 2020.gada 26.jūnijam 257,50 *euro*.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.panta pirmā daļa noteic, ka parādniekam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību.

Prasītāja lūdz atlīdzināt viņai parāda atgūšanas izdevumus 17 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 1.pantu parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs ir persona, kura savas komercdarbības vai profesionālās darbības ietvaros atgūst parādu kreditora vārdā vai uzdevumā.

Ņemot vērā, ka no lietas materiāliem neizriet, ka prasītāja būtu rīkojusies kreditora vārdā kā parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja, savukārt paziņojumus atbildētājam ir sūtījusi pēc tam, kad pati kļuva par atbildētāja kreditoru, atzīstams, ka prasītājai nav tiesību prasīt no atbildētāja parāda atgūšanas izdevumus. Tādējādi prasība šajā daļa ir noraidāma.

Atbilstoši Civillikuma 1838.pantam to, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Atbildētājs tiesai nav iesniedzis pierādījumus par to, ka parāds būtu samaksāts. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas parāda aprēķinu, tādēļ no atbildētāja prasītājas labā piedzenams parāds, kas sastāv no pamatparāda 3911,40 *euro*, aizdevuma lietošanas procentiem 1261,87 *euro*, aizdevuma līguma administrēšanas maksas 30 *euro*, līgumsoda 385,53 *euro*, likumiskajiem procentiem 257,50 *euro*, pavisam kopā 5846,30 *euro*. Pārējā daļā prasība ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu atzīstamas prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no pamatparāda par laiku līdz sprieduma izpildei. Procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no nenomaksātās parāda pamatsummas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja ar brīdinājuma izsniegšanu saistītos izdevumus 5,44 *euro* apmērā.

Ar brīdinājuma izsniegšanu saistītie izdevumi ir ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietās par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. Prasītāja, sniedzot prasību tiesā, ir tiesīgs izvēlēties kādā veidā aizsargāt savas aizskatās intereses – iesniedzot prasības pieteikumu vispārējā tiesāšanās kārtībā vai pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, atbildētājs šo prasītāja izvēli neietekmē. Turklāt, neatkarīgi no tiesas pieņemtā lēmuma par saistību piespiedu izpildi brīdinājuma kārtībā, rodas izdevumi par tā izsniegšanu, vēl jo vairāk tās ir divas atsevišķas tiesvedības. Tāpēc ar brīdinājuma izsniegšanu saistītie izdevumi nav uzskatāmi par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem šajā tiesvedībā.

Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi par samaksāto valsts nodevu 467,81 *euro* apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro* apmērā, pavisam kopā 473,18 *euro*.

Civilprocesa likuma 204.[1] pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 97.pantu, 41.pantu, 193.pantu, 204.[1]pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

SIA "Intrum Latvia" prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/ par labu SIA "Intrum Latvia" parādu, kas sastāv no pamatparāda 3911,40 *euro*, aizdevuma lietošanas procentiem 1261,87 *euro*, aizdevuma līguma administrēšanas maksas 30 *euro*, līgumsoda 385,53 *euro*, likumiskajiem procentiem 257,50 *euro*, kā arī tiesāšanās izdevumus 473,18 *euro*, pavisam kopā 6319,48 *euro* (seši tūkstoši trīs simti deviņpadsmit *euro* un 48 *euro* centi).

Noteikt SIA "Intrum Latvia" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummas.

Noraidīt prasību daļā par parāda atgūšanas izdevumu piedziņu 17 *euro* apmērā.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīga pilsētas Pārdaugavas tiesā, Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā.

Spriedums sastādīts 2021.gada 30.martā.

Tiesnese M.Šalta